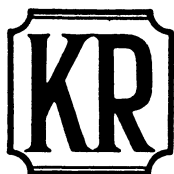

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

I kontanter emottaget tävlingspris skattepliktigt.

Under år 1953 hade ett företag i tvättmedelsbranschen anordnat en pristävling, däri allmänheten ägde deltaga. Förutsättningen för att överhuvudtaget komma ifråga vid prisutdelningen var att dels ha alla rätt på ett i tävlingen ingående tips och dels att göra ett uttalande om en av företagets artiklar, vilket uttalande skulle vara begränsat till ett fåtal ord.

En person — här kallad A — blev av prisjuryn vid ifrågavarande tävling tillerkänd 2.000 kr såsom pris.

Då A icke upptagit beloppet i sin år 1954 avgivna självdeklaration verkställdes å taxeringsavdelningen inom vederbörande länsstyrelse utredning rörande de närmare omständigheter, varunder A uppburit detsamma. Bl. a. meddelade företaget till svar å gjord förfrågan att företaget icke erlagt s.k. lotteriskatt i samband med tävlingen ävensom att utbetalda vinster i av företaget avlämnad självdeklaration avdragits såsom reklamkostnad.

Hos PN yttrade vederbörande TI, att han ansåge, att A med sitt gjorda utta-

lande medverkat i företagets reklamverksamhet och att oförmälda belopp å 2.000 kr sålunda utgjorde skattepliktig inkomst; TI hemställde därför, att då beloppet icke av A deklarerats, dennes taxeringar måtte höjas med enahanda belopp såväl statligt som kommunalt.

I erinringar med anledning härav uppgav A sig ha tagit för givet att företaget erlagt lotteriskatt i samband med prislutningen.

PN beslöt i enlighet med TI:s yrkande.

Hos KR anförde A härefter besvär under hemställan om undanröjande av PN:s beslut; till stöd för sitt yrkande framhöll A, att det med hänsyn till det stora antalet tävlande mera måste ha berott på slumpen än på det konstnärliga värdet hos det av A gjorda uttalandet att A blivit tillerkänd pris.

I avgiven förklaring yttrade TI, att vad A sålunda i besvären uppgivit enligt TI:s förmenande icke vore av beskaffenhet att böra föranleda ändring i överklagade taxeringarna, varför TI hemställde om ogillande av besvären.

Genom utslag den 29 aug. 1956 fann KR ej skäl göra ändring i PN:s beslut.